

Пра ўкленчванне і паклоны мы можам даведацца з Агульных уводзін да Рымскага Імшала для дыяцэзій у Беларусі.

Варта заўважыць, што на адно калена толькі прыкленчваем, а не кленчым доўга. Укленчванне, якое адбываецца праз згінанне правага калена да зямлі, азначае пакланенне. Таму яно прызначаецца Найсвяцейшаму Сакраманту і Святому Крыжу ў перыяд ад урачыстай адарацыі падчас літургіі на ўшанаванне Мукі Пана ў Вялікую пятніцу аж да пачатку Пасхальнай вігіліі. Цэлебруючы Імшу, святар кленчыць пасля паднясення Гостыі, пасля паднясення келіха і перад Камуніяй. † Калі ў прэзбітэрыі ёсць табернакль з Найсвяцейшым Сакрамантам, святар, дыякан і іншыя, хто прыслугоўвае, кленчаць, калі падыходзяць да алтара альбо адыходзяць ад яго (але не падчас самой цэлебрацыі Імшы). У іншых выпадках усе кленчаць, калі праходзяць перад Найсвяцейшым Сакрамантам, але не ідуць у працэсіі. Тыя, хто прыслугоўвае, хто нясе працэсійны крыж альбо свечкі, не кленчаць, а толькі схіляюць галаву. Паклон азначае ўшанаванне і павагу, якую аддаюць самім асобам альбо таму, што іх азначае ці выяўляе. Ёсць 2 віды паклонаў: схіленне галавы і схіленне ўсяго цела.

Галаву схіляюць тады, калі разам называюцца 3 Боскія Асобы, а таксама імя Езуса, Найсвяцейшай Панны Марыі і святога, у гонар якога цэлебруецца Імша.

Схіленне ўсяго цела, альбо нізкі паклон, робіцца перад алтаром; падчас малітваў “Усемагутны Божа, ачысці сэрца маё і вусны мае” і “Прымі, Пане Божа, нас”; пры вызнанні веры на словы: “І ўцэлавіўся”; у Рымскім каноне на словы: “Пакорна просім Цябе”. Такі ж паклон робіць дыякан, калі просіць бласлаўлення перад абвяшчэннем Евангелля. Апрача

Ці можна ў касцёле кленчыць на адно калена?

Аўтар: А. Аляксандр Махнач SP паводле catholicnews.by
09.09.2018 00:00

таго, святар крыху схіляецца пры кансэкрацыі, калі прамаўляе словы Пана. Трэба таксама адрозніваць кленчанне ад уклэнчвання. Падчас уклэнчвання вернік становіцца на правае калена і не чыніць ніякіх жэстаў, напрыклад, знак Святога Крыжа.

Кленчанне на двух каленях – гэта жэст пашаны Эўхарыстычнаму Хрысту. Варта памятаць: калі ўклэнчваю, то не кланяюся, калі кланяюся, то не ўклэнчваю. Няма патрэбы дубляваць жэсты, бо наша любоў і пашана Пану Богу выражаецца праз уклэнчванне або праз паклон. Дарэчы, у літургіі паклон з’яўляецца больш старажытным жэстам за ўклэнчванне, якое ўвайшло ў літургію як знак пакаяння і перапрашэння, а таксама падчас распаўсюджвання культу Хрыста, прысутнага ў Найсвяцейшым Сакраманце.

Няўклэнчванне і няклэнчанне не з’яўляецца грахам, аднак паказвае на недахоп культуры чалавека.